

Bente Rosnes

**Kommunale gebyrer knyttet
til bolig**
Januar 2001

Innhold

1. INNLEDNING	3
2. HOVEDTREKK VED UNDERSØKELSEN	4
2.1. POPULASJON, UTVALG OG ENHET	4
2.2. BEGREPER OG KJENNETEGN	4
2.2.1. <i>Gebyrgrunnlaget</i>	4
2.2.2. <i>Tekniske tjenester knyttet til bolig</i>	5
2.3. DATAFANGST OG KONTROLL	6
3. RESULTATER	7
3.1. PRISNIVÅ (AVGIFTSNIVÅ)	7
3.2. PRISENDRING (AVGIFTSENDRING).....	7
4. KOMMENTAR TIL TABELLENE	9
REFERANSER.....	10
VEDLEGG	
A. TABELLER.....	11
B. SKJEMA.....	26
DE SIST UTGITTE PUBLIKASJONENE I SERIEN NOTATER	28

1. Innledning

Statistisk sentralbyrå har i oppdrag fra Huseiernes landsforbund å gjennomføre en årlig undersøkelse av kommunale gebyrer på tekniske tjenester knyttet til egen bolig.

Kommunene har tre hovedinntektskilder; lokale skatter, statlige overføringer og brukerbetaling. Brukerbetaling har fått økende betydning for finansieringen av kommunesektoren de siste 15 årene og utgjør nå om lag 12 prosent av inntektene. Det er særlig på områder som tekniske tjenester (vann, avløp og renovasjon), pleie- og omsorg og barnehager at inntektene fra brukerbetaling har et stort omfang. Brukerbetaling på disse tre områdene utgjør vel 65 prosent av den samlede brukerfinansieringen.

Formålet med dette notatet er å gi en oversikt over brukerbetaling på tekniske tjenester knyttet til bolig i utvalgte kommuner i Norge. Notatet beskriver også utvalgs- og datafangstrutinene i undersøkelsen av de kommunale gebyrene, samt enkelte resultater. Resultatet av undersøkelsen inngår som grunnlagsmateriale for å forklare endringer i bolig- og vedlikeholdsutgifter i konsumprisindeksen. I tillegg utarbeider Huseiernes Landsforbund en rapport hvor datamaterialet presenteres på kommunenivå.

Innkrevning av gebyrer fra brukere av fast eiendom er hjemlet i lov om kommunale vann- og avløpsavgifter med tilhørende forskrifter og veiledning fra Miljøverndepartementet, i forurensningsloven og i brannvernloven, samt i egne detaljerte forskrifter som vedtas i den enkelte kommune.

2. Hovedtrekk ved undersøkelsen

2.1. Populasjon, utvalg og enhet

Målepopulasjonen for konsumprisindeksen er private husholdninger i Norge. Prisindeksdata til konsumprisindeksen samles inn fra leverandørene av varer og tjenester til private husholdninger. I undersøkelsen om kommunale gebyrer knyttet til bolig, består populasjonen av alle kommuner i Norge. I denne undersøkelsen er ikke utvalget av kommuner trukket, men hovedsakelig valgt ut etter størrelse (cut-off prinsipp). Utvalget består av 100 av de største kommunene i Norge i tillegg til 24 mindre kommuner. Dette innebærer at kommuner med over 10 000 innbyggere er betydelig overrepresentert i utvalget. Denne utvalgsmodellen er likevel valgt da den gir forholdsvis presise estimater på landsgjennomsnittet for husholdningene.

Kommunenes anledning til å kreve brukerbetaling er i stor grad regulert av et nasjonalt lov- og regelverk. Det samme gjelder friheten til å fastsette betalingssatser. For det første må kommunene ha lovhjemmel for å kreve betaling for tjenester som det er påbudt å benytte seg av eller som man ikke kan unnlate å forbruke uten å risikere å tape rettigheter. Dette innebærer f.eks. at kommunene ikke kan kreve brukerbetaling i grunnskolen uten lovhjemmel. For det andre kan ikke kommunene pålegge innbyggerne brukerbetaling med et klart fiskalt preg uten hjemmel i lov.

2.2. Begreper og kjennetegn

2.2.1. Gebyrgrunnlaget

Mens en kommunal skatt er en tvungen innbetaling som ikke innebærer krav om en bestemt motytelse, er brukerbetaling en tvungen eller frivillig innbetaling som medfører krav om en motytelse. Brukerbetaling innebærer altså at forbrukeren betaler en pris for å få tilgang på en bestemt tjeneste. Eksempler på brukerbetaling er gebyrer innen teknisk sektor, foreldrebetaling i barnehager og egenandeler i helse- og omsorgssektoren.

For enkelte brukerbetalingsordninger er det fastsatt klare maksimumsgrenser, for eksempel at omfanget av brukerbetalingen ikke må overstige kostnadene ved å produsere tjenestene. Innenfor disse rammene er det imidlertid stor variasjon i betalingssatser imellom kommunene. Forskjellene i betalingssatser skyldes i stor grad ulike økonomiske rammebetingelser. Offentlighetsrettslige prinsipper tilsier at det ikke må forekomme usaklig eller urettferdig diskriminering, og at brukerbetalingen ikke må være vilkårlig eller grovt urimelig. De kommunale gebyrene vedtas av kommunestyret eller annen besluttsende myndighet og skal være innenfor de rammene som er satt i loven og i forskriftene til loven. Kommunen kan justere satsene hvert år. Dette gjøres vanligvis i forbindelse med fastsetting av neste års kommunebudsjett.

De utvalgte kommunene i denne undersøkelsen har gitt opplysninger for følgende tjenester;

- vann
- avløp
- renovasjon
- feiing

For å få sammenlignbare tall er gebyrene for vann og avløp er knyttet til en standard bolig 120 kvadratmeter på ett mål tomt med beregnet vannforbruk etter kommunens satser eller et vannforbruk på 175 kubikkmeter i året der det er vanlig å betale etter faktisk forbruk målt med vannmåler samt årlig feiing av et pipeløp. Renovasjonsgebyret måles ut fra et standard helårsabonnement. Utviklingen

av renovasjonstjenesten de siste årene gjør at tjenesten varierer noe fra kommune til kommune og gjør det vanskelig å foreta en eksakt sammenligning av gebyrene for denne tjenesten.

Gebyrgrunnlaget er gebyrer fastsatt av kommunestyret eller annen besluttsende myndighet gjeldende for januar 2000. Annet hvert år kreves gebyrene for vann og avløp også i form av tilknytningsgebyr.

2.2.2. Tekniske tjenester knyttet til bolig

Vann og avløp

Det alt vesentlige av vannforsyningen skjer i kommunal regi. I tillegg har det offentlige ansvaret for visse tilsyns-, kontroll- og godkjenningfunksjoner knyttet til vannforsyningen. Ansvaret for å etablere og drive vannforsyningsanlegg er ikke fastlagt i lovgivningen, slik at vannforsyning dermed ikke er en pålagt driftsoppgave for kommunene. Den offentlige myndigheten i forhold til vannforsyning er fastlagt i flere lover og forskrifter. Drikkevannsforskriften (Forskrift om vannforsyning og drikkevann mm. fra 1. januar 1995), gitt av Sosial- og helsedepartementet i medhold av kommunehelsetjenesteloven, næringsmiddeloven og lov om helsemessig beredskap presiserer myndighetsforholdene og kvalitetskravene innen vannforsyning. Forskriften er i samsvar med EU's direktiv om kvalitetskrav til drikkevann.

Forurensningsloven med tilhørende forskrifter er det sentrale lovverket for avløpssektoren. Avløpsrensing er ikke en lovpålagt kommunal oppgave, men kommunen kan i medhold av forurensningsloven pålegges ansvar for avløpsanlegg i egen kommune. Fylkesmannen er delegert ansvaret for å gi utslippstillatelser og godkjenner de enkelte avløpsanleggenes utslipp. Gjennom forurensningsloven stilles det krav til vannverkseierne.

Gebyrene for vann og avløp skal i størst mulig grad fastsettes etter prinsippet om nytte-beskatning. Det innebærer at gebyrene bør gi uttrykk for hva det koster kommunen å betjene den enkelte eiendom med vann- og avløpsanlegg. Kommunene har derfor anledning til å differensiere gebyrene mellom ulike brukere. Kommunene er ikke forpliktet til å kreve inn vann- og kloakkgebyr. De kan velge helt eller delvis å finansiere vann- og avløpsgebyrene over det ordinære kommunebudsjettet

Kommunenes frihet til å fastsette avgiftsnivået er begrenset av selvkostprinsippet. I følge forskrift om kommunale vann- og avløpsgebyrer, fastsatt av Miljøverndepartementet 10. januar 1995, skal gebyrene ikke overstige kommunens nødvendige kostnader på vann- og avløpssektoren. Bare kommunens faktiske utgifter på vann- og avløpssektoren kan kreves dekket gjennom gebyrene. Det er likevel anledning til å la gebyrinntektene overstige utgiftene for et enkelt år dersom gebyrene innenfor en periode på 3-5 år holder seg innenfor rammen av de nødvendige utgifter. Praktiseringen av denne forskriften er kritisert fra flere hold. En av innvendingene er at forskriften gir mulighet for å fastsette gebyrer som overstiger de reelle kostnadene ved å levere vann.

Private husholdninger betaler vanligvis gebyr etter stipulert vannforbruk selv om et stadig økende antall kommuner nå tilbyr husholdningene gebyr etter faktisk forbruk målt ved vannmåler. Kommuner som velger å anslå eller stipulere forbruket, fastsetter det ofte som antatt forbruk i kubikkmeter per boligflate. I kommuner som krever avgift etter faktisk forbruk, installeres det vannmåler hos abonnenten. Noen kommuner lar abonnenten selv sørge for installering av vannmåler gjennom en autorisert rørlegger, mens andre kommuner krever at representanter for kommunen både installerer måler og påtar seg drift og vedlikeholdsansvar. Flere kommuner tar også leie for vann-måler. Det målte eller stipulerte forbruket av vann er også grunnlaget for avløpsgebyret, ettersom gebyrene betales etter prinsippet om at vann inn er lik vann ut. En del kommunen operere med minimumssatser på forbruket slik at gebyrene for den enkelte eiendom ikke blir for små.

Renovasjon

De viktigste utøvende oppgavene innen renovasjonssektoren er lagt til kommunene. Kommunene har med hjemmel i forurensningsloven anledning til å ta betalt for innsamling, mottak, oppbevaring og behandling av forbruksavfall (i hovedsak husholdningsavfall), samt å innføre ordninger for sortering

av avfallet. Det er også et kommunalt ansvar å etablere ordninger for innsamling og mottak av visse grupper av spesialavfall. Produksjonsavfallet, det vil si det meste av avfallet fra næringslivet, er i utgangspunktet avfallsprodusentens eget ansvar. Håndteringen av produksjonsavfallet har til nå i stor grad vært styrt av markedskreftene uten noe spesielt kommunalt ansvar, bortsett fra tilrettelegging og rådgivning. Kommunene er ikke pliktige til å ha et behandlingsanlegg for produksjonsavfall. Det er imidlertid utarbeidet forskrifter for hvordan produksjonsavfallet skal håndteres. Kommunene vil kunne få økt ansvar også for produksjonsavfallet.

I avfallssektoren er kommunene på lik linje med vann- og avløpssektoren forpliktet til å følge selvkostprinsippet. Brukerbetalingen skal fastsettes slik at inntektene samlet sett ikke overstiger kommunens utgifter på avfallssektoren. Brukerbetalingen kan imidlertid overstige utgiftene enkelte år forutsatt at inntektene ikke overstiger utgiftene over en periode på inntil 5 år.

Nytte-beskatningsprinsippet gjelder også for renovasjonsgebyret. Betalingssatsene skal fastsettes i forhold til hva det koster å betjene den enkelte avfallsleverandør. Det gis altså adgang til en differensiering av gebyrene begrunnet i varierende kostnader ved å betjene ulike brukergrupper. Det er imidlertid ikke anledning til å differensiere gebyret etter sosiale kriterier, som for eksempel inntekt. Kommunene kan heller ikke subsidiere tjenesten over det ordinære kommunebudsjettet.

Med virkning fra 1. januar 1999 ble det overført kommunene innført en avgift til statskassen på avfall som er levert til sluttbehandling, den såkalte deponiangiften. Dette er en fast avgift per tonn avfall som går til deponi eller forbrenning. Formålet med avgiften er å vri kommunene mot en mer miljøvennlig avfallsbehandling.

Feieavgift

Brannvernloven bestemmer at kommunen kan innføre feieavgift til dekning av lovbestemt feiing. Det er ingen bestemmelser i lov eller forskrift om nivået på denne avgiften.

Økt merverdiavgift

Fra januar 2001 økte den generelle merverdiavgiften fra 23 til 24 prosent. Dette gjelder også for kommunale gebyrer på tekniske tjenester knyttet til egen bolig.

2.3. Datafangst og kontroll

Hovedundersøkelsen gjennomføres i januar hvert år. I tillegg gjennomføres det stikkprøver i september for å fange opp eventuelle justeringer som kan finne sted på høsten.

Undersøkelsen gjennomføres som en postal undersøkelsen hvor kommunene i begynnelsen av januar får tilsendt et skjema. Flertallet av utvalgs kommunene deltar i år i KOSTRA-prosjektet (Kommune-Stat-Rapportering) som er et prosjekt om utvikling av rapporteringsordningene mellom kommuner og stat der all rapportering skal skje elektronisk. Data fra om lag to tredjedeler av utvalget mottas derfor elektronisk. KOSTRA er fortsatt et utviklingsprosjekt som ennå ikke dekker alle kommuner. Bearbeidingen av datamaterialet avsluttes normalt i april hvert år.

Kommunene skal legge ved dokumentasjon som bekrefter de fastsatte gebyrene. Dersom ikke dokumentasjon foreligger, og ved store avvik i forhold til foregående år, kontaktes den enkelte kommune per telefon. Kommunene gis adgang til å spesifisere alle avvik dersom spørreoppsettet ikke fullt ut er tilpasset kommunens betalingssystem. Kommuner som ikke har sendt inn oppgaven innen tidsfristen får tilsendt nytt skjema. Svarprosenten i undersøkelsen er 100 prosent.

3. Resultater

Det er meget stor variasjon i gebyrsatsene mellom kommunene i utvalget, også innen hvert fylke. Flere kommuner gir forbrukerne adgang til å betale etter faktisk forbruk. Av de 124 utvalgs-kommunene er det per januar 2001 23 kommuner hvor alle eller mer enn halvparten av husholdningene betaler gebyr etter faktisk forbruk. De aller fleste kommunene som gir dette tilbudet, er lokalisert i Østlandsfylkene. På Vestlandet og i Nord-Norge er tilbudet foreløpig lite utbredt.

3.1. Prisnivå (avgiftsnivå)

I gjennomsnitt betalte husholdningene i utvalgskommunene 1990 kroner for vann og 2860 kroner for avløp. For vann varierer årsbetalingen for januar 2001 mellom 715 kroner og 4876 kroner. Avløpsgebyrene varierer mellom 578 kroner og 6336 kroner. Gjennomsnittlig renovasjonsgebyr beløper seg til 1872 kroner og gebyrene varierer mellom 1018 kroner og 2952 kroner. Feieavgiften har et gjennomsnitt blant utvalgskommunene på 222 kroner og en variasjon mellom 62 kroner som det laveste og 434 kroner som det høyeste gebyret. I tillegg er det en kommune i utvalget som ikke tar betalt for feiing.

Fordeling på intervaller viser at kun 3 kommuner i utvalget har renovasjonsgebyrer under 1250 kroner mens i overkant av 30 prosent av kommunene har renovasjonsgebyrer som overstiger 2000 kroner. 53 prosent av utvalget har avløpsgebyrer i intervallet 1500 - 3000 kroner, mens om lag 50 prosent av utvalget har vanngebyrer i intervallet 1000 - 2000 kroner.

3.2. Prisendring (avgiftsendring)

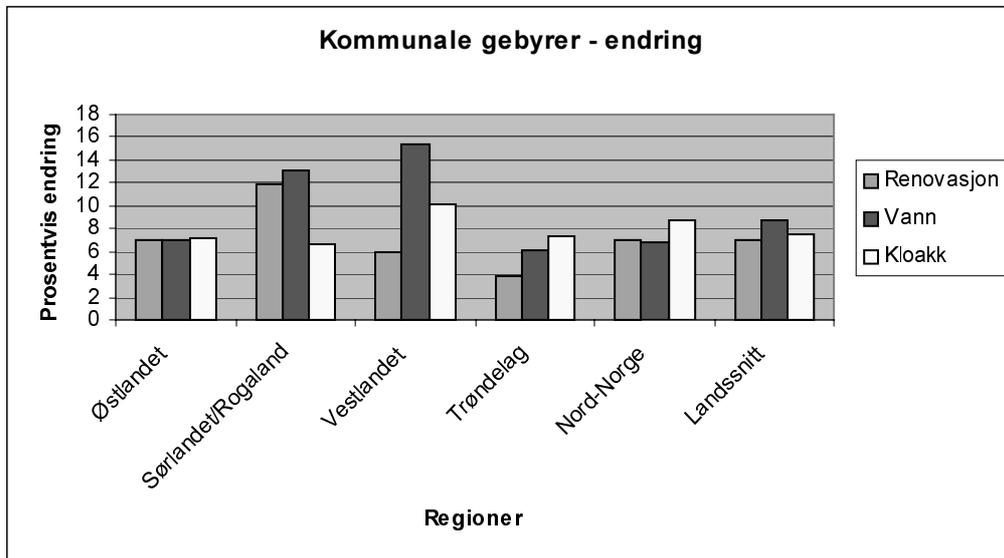
Datamaterialet danner også grunnlag for endringstall på regionsnivå. Disse endringstallene publiseres på internett i mars hvert år. Endringstallene framkommer ved å beregne et aritmetisk gjennomsnitt av gebyrene for hele landet og for den enkelte region i inneværende år sett i forhold til tilsvarende gjennomsnitt i 2000.

Landet sett under ett viser at vannavgiften har hatt den kraftigste økningen fra januar 2000 til januar 2001 med en økning på om lag 9 prosent. Feieavgiften økte med vel 7 prosent i samme periode, mens renovasjon og avløp hadde en oppgang på henholdsvis 7 og 8 prosent.

Særlig renovasjonssektoren har gjennomgått store endringer de senere år. Store utfordringer som følge av at avfallsmengden øker raskt samtidig som kravene til miljøvennlig håndtering skjerpes, har resultert i at gebyrene for renovasjon har vist en kraftig oppgang de siste årene. Dette har blant annet sammenheng med at kommunene er pålagt å utbedre gamle fyllplasser. Nye minstekrav er gitt med krav om tiltak blant annet mot sigevann, for uttak og forbrenning av deponigass, for kildesorterte avfallsfraksjoner, for økt gjenvinningsgrad, for utsortering av matavfall, etc. Også innføring av ulike ordninger for kildesortering er viktige faktorer bak utviklingen i renovasjonsgebyrene de siste årene.

Gruppert på regionsnivå er det store forskjeller mellom den enkelte region og mellom de ulike tjenestene. Resultatene fremgår av figur 1 (feiling er utelatt).

Figur 1. Prosentvis endring januar 2000 - januar 2001, gruppert etter regioner

Østlandet: Østfold, Akershus, Oslo, Vestfold, Hedmark, Oppland, Buskerud og Telemark
 Sørlandet/Rogaland: Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland
 Vestlandet: Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal
 Trøndelag: Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag
 Nord-Norge: Nordland, Troms og Finnmark

4. Kommentar til tabellene

Alle priser i tabellene er inkludert merverdiavgift. Tabellene er gruppert etter fylke for å gi en mer oversiktlig inndeling.

Tabell 1 gir en oversikt over årsgebyrene for renovasjon, feiing, vann og avløp for den enkelte kommune som inngår i utvalget. Årsgebyrene for vann og avløp er hovedsakelig beregnet etter stipulert forbruk. Stipulert forbruk beregnes ved å multiplisere boligens areal med et anslått forbruk per kvadratmeter boligflate. Anslått forbruk varierer vanligvis mellom 1,3 og 2,0 kubikkmeter per kvadratmeter. For kommuner som i hovedsak benytter målt forbruk er pris per kubikkmeter multiplisert med standardforbruket på 175 kubikkmeter. For kommuner som benytter en minimumssats som er høyere enn 175 kubikkmeter per år er den aktuelle satsen benyttet i beregningen av årsgebyret. Kommuner hvor innbyggerne betaler årsgebyr for vann og avløp etter faktisk forbruk (målt forbruk) er merket.

Tabell 2 viser den prosentvise endringen i renovasjon, feiing, vann og avløp for den enkelte kommune i perioden januar 2000 til januar 2001.

Tabell 3 omfatter priser per kubikkmeter for vann og avløp. Enkelte kommuner har kun kubikkmeterpriser for industri- og næringsbygg, for slike kommuner er det ikke oppgitt priser per kubikkmeter. I tillegg gir tabellen en oversikt over pris for leie av vannmåler og minimumsforbruket for vann og avløp for kommuner som har innført dette. Enkelte kommuner opererer med forskjellig minimumsforbruk for vann og avløp. Der hvor dette er innført, går begge satsene fram av tabellen (vann/avløp).

Referanser

Huseiernes Landsforbund (1998): "Priser på kommunale tjenester: vann, kloakk, renovasjon, feiing".

Norges Offentlige Utredninger (1997) "Om finansiering av kommunesektoren" NOU 1997:8
Rapport nr. 1 1998

Toll- og Avgiftsdirektoratet (1998): "Avgift på sluttbehandling av avfall 1999". Rundskriv nr.
19/1999 S

Vedlegg A

Tabell 1. Kommunale gebyrer inkludert merverdiavgift januar 2001

Østfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Halden	1384	186	1205	3016
Fredrikstad	1833	174	1541	4244
Moss*	1612	322	1986	3602
Sarpsborg	1482	212	1577	3690
Hvaler*	1018	311	2249	3005
Askim	1153	248	1653	3866
Rygge*	1637	305	1953	3689

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Akershus

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Vestby	1482	118	2758	3606
Ski*	1922	212	4876	4245
Ås	1984	130	1131	1845
Frogn*	2331	170	3497	5282
Nesodden	2418	161	1880	3797
Oppegård*	2094	223	1682	2680
Bærum	1469	130	1942	2522
Asker	2242	115	1457	2077
Aurskog-Høland	1854	356	2393	4117
Sørumsund	1886	156	2036	2713
Rælingen	1862	207	3348	3448
Lørenskog	1889	184	2215	2484
Skedsmo	1761	150	2199	2634
Nittedal	1921	413	2708	2113
Ullensaker	1448	273	1316	2611
Nes i Akershus	1745	231	2995	3820
Eidsvoll*	1600	236	2515	4509

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Oslo

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Oslo	2154	120	820	1233

Tabell 1 (forts.)

Hedmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kongsvinger*	1612	280	1993	2944
Hamar*	1240	347	2182	3472
Ringsaker*	1872	260	2852	5394
Stange*	1600	248	3494	5865
Grue*	1562	269	2797	6336
Elverum	1889	265	1164	1792
Alvdal	1711	172	2475	4886

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Oppland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Lillehammer	1735	260	1701	2626
Gjøvik	1472	294	2036	2905
Ringebu	1400	273	2470	3586
Østre Toten*	1776	192	3620	5475
Vestre Toten	1538	229	3497	3646
Gran	1476	179	2440	4583
Sør-Aurdal	1823	273	2182	2905

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Buskerud

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Drammen	2320	207	2225	4564
Kongsberg	1972	162	1607	3110
Ringerike*	1488	186	2257	4123
Nes i Buskerud*	1934	322	1389	3016
Modum*	1488	310	2375	3798
Øvre Eiker	1954	167	2551	3282
Nedre Eiker*	1877	180	2778	4297
Lier*	1866	226	1426	3142
Røyken*	1437	175	1589	2825

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Vestfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Borre	2108	205	1176	2899
Tønsberg	1544	124	1094	2284
Sandefjord	1603	254	998	2523
Larvik	1482	213	2070	3746
Nøtterøy	2021	174	967	2083

Tabell 1 (forts.)

Telemark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Porsgrunn	1550	185	715	1612
Skien	1288	205	1489	2790
Notodden	1908	250	2118	3414
Bamle	1456	201	2109	5268
Kragerø	2155	259	1422	2783
Fyresdal	1905	236	2480	3592

Aust-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Arendal	2139	226	2009	4204
Grimstad	2128	201	1596	3460
Iveland	1798	216	1456	2180

Vest-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kristiansand	2315	182	754	2165
Mandal*	1962	153	1641	5491
Vennesla	2196	186	2169	4398
Kvinesdal*	2071	237	1141	2548

* Årsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Rogaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Egersund	1519	186	1344	2378
Sandnes	1637	174	1071	1518
Stavanger	1451	198	1822	2443
Haugesund	1645	216	1326	1104
Hå	1860	154	1755	1798
Klepp	1343	124	1550	2009
Time	1696	149	1215	1680
Sola	1407	198	1946	3651
Bokn	1314	62	2604	1810
Karmøy	2065		2190	1378

Tabell 1 (forts.)

Hordaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bergen	2071	233	1815	2036
Stord	2013	248	1394	2840
Kvinnherad	2137	254	1994	1766
Voss	1603	263	1815	3303
Os	1959	248	1364	2083
Fjell	1587	273	1581	1581
Askøy	2113	223	2288	1736
Lindås	2269	257	2983	2371

Sogn og Fjordane

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Gulen	2323	274	2877	2404
Sogndal	1737	196	1845	1106
Gloppen	2264	198	2740	2427

Møre og Romsdal

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Molde	2015	241	1533	1546
Kristiansund	1984	217	786	2205
Ålesund	1860	174	1881	3059
Volda	2195	164	1628	578
Ørsta	2392	198	1730	2371
Gjemnes	2081	434	2542	2294
Tustna**	2108	157		1860

** Kun private vannverk

Sør-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Trondheim*	1706	148	2143	2693
Rennebu	2251	242	1302	2046
Orkdal	2083	279	2883	2279
Melhus	1841	273	2158	3956
Malvik	1872	221	3410	1972

* Årsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Tabell 1 (forts.)

Nord-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Steinkjer	1829	223	2366	3048
Namsos	2319	253	2385	4957
Stjørdal	1941	310	2389	2533
Levanger*	1922	312	2440	4256
Verdal	1934	241	2155	3187
Overhalla	2324	329	2790	3993
Vikna	2667	290	2853	1851

* Årsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Nordland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bodø	1641	226	1408	1741
Narvik	1691	242	1660	2294
Vefsn	2952	260	1835	2344
Rana	2065	286	1245	1607
Gildeskål	1641	242	1757	1561
Fauske	1845	148	1810	2055
Vestvågøy	2889	123	2056	2076
Andøy	2200	167	1890	1978

Troms

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Harstad	1876	211	1431	1463
Tromsø	2494	185	1523	2325
Bardu	1576	286	1812	2026
Lenvik	2288	219	2933	1991
Skjervøy	2232	298	1084	2456

Finnmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Hammerfest	1850	148	1250	797
Vadsø	2153	153	2142	1475
Alta	2206	180	1768	1337
Karasjok	2275	428	2169	2401
Sør-Varanger	2040	128	1686	1742

Tabell 2. Kommunale gebyrer inkludert merverdiavgift, prosentvis endring januar 2000 - januar 2001

Østfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Halden	0,8	0,8	33,1	8,9
Fredrikstad	2,9	3,0	8,5	7,3
Moss	19,1	7,0	0,8	2,0
Sarpsborg	0,8	3,8	3,7	10,9
Hvaler	22,6	5,0	-13,5	-5,9
Askim	3,6	12,0	5,1	3,3
Rygge	9,8	24,0	0,8	0,8

Akershus

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Vestby	2,9	-19,5	2,8	2,8
Ski	27,0	0,8	0,8	0,8
Ås	12,8	0,8	9,5	16,8
Frogn	-12,6	0,8	-6,5	12,4
Nesodden	13,6	-2,2	3,5	19,5
Oppegård	13,4	17,1	19,3	14,8
Bærum	3,4	3,8	34,2	13,9
Asker	7,9	0,8	-10,6	27,4
Aurskog-Høland	6,9	3,3	5,7	9,9
Sørums	12,9	0,8	0,8	0,8
Rælingen	13,9	2,7	-5,5	4,2
Lørenskog	14,0	4,3	0,8	2,8
Skedsmo	0,9	0,8	0,8	0,8
Nittedal	2,9	88,6	3,1	3,0
Ullensaker	11,9	3,6	-9,7	3,9
Nes i Akershus	23,3	4,8	12,9	4,3
Eidsvoll	21,0	3,5	8,4	7,9

Oslo

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Oslo	3,4	4,0	0,8	0,8

Tabell 2 (forts.)

Hedmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kongsvinger	0,8	6,0	8,9	8,9
Hamar	0,8	9,4	15,2	15,2
Ringsaker**	10,8	5,9	26,2	27,2
Stange	11,2	3,4	26,1	7,1
Grue	0,0	0,8	-0,5	10,3
Elverum	6,9	0,0	3,8	5,9
Alvdal	3,8	3,8	3,8	3,8

** Behovsprøving feiing

Oppland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Lillehammer	6,8	12,6	26,4	13,6
Gjøvik	5,2	6,2	5,0	3,7
Ringebu	10,9	10,9	5,9	6,1
Østre Toten	1,8	5,6	35,6	0,8
Vestre Toten	5,5	6,6	4,1	5,1
Gran	5,2	6,7	0,8	8,6
Sør-Aurdal	4,6	5,6	5,9	5,9

Buskerud

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Drammen	16,3	3,3	6,4	5,2
Kongsberg	5,8	5,7	11,1	10,9
Ringerike	6,1	0,8	0,8	0,8
Nes i Buskerud	12,3	7,4	17,3	3,8
Modum	0,8	0,8	11,0	11,7
Øvre Eiker	2,8	0,8	5,9	5,9
Nedre Eiker	6,2	4,4	6,1	2,6
Lier	0,8	0,8	0,8	0,8
Røyken	3,9	3,8	1,1	3,8

Vestfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Borre	0,8	0,8	6,0	5,9
Tønsberg	-4,5	0,8	1,5	13,6
Sandefjord	2,4	0,8	5,9	8,4
Larvik	6,2	5,1	30,6	32,2
Nøtterøy	-3,3	0,8	35,6	-0,4

Tabell 2 (forts.)

Telemark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Porsgrunn	0,8	11,3	0,8	0,8
Skien	11,9	4,0	0,8	0,8
Notodden	13,9	3,9	3,9	3,8
Bamle	6,9	6,1	45,0	20,5
Kragerø	31,3	3,3	10,3	5,3
Fyresdal	0,8	48,5	10,8	0,8

Aust-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Arendal	16,0	31,1	11,3	19,7
Grimstad	21,0	0,8	5,7	5,8
Iveland	0,8	0,8	19,2	7,2

Vest-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kristiansand	3,1	3,6	17,1	8,4
Mandal	3,4	7,8	30,1	13,2
Vennesla	12,6	3,6	30,3	-4,9
Kvinesdal	5,9	4,1	18,6	15,2

Rogaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Egersund	3,8	6,5	3,9	5,8
Sandnes	9,1	0,8	13,4	4,9
Stavanger	6,7	7,5	13,2	10,2
Haugesund	10,7	0,8	81,4	-24,4
Hå	14,6	4,2	3,4	3,8
Klepp	2,8	0,8	6,2	0,8
Time	10,9	0,8	0,8	0,8
Sola	19,2	0,8	4,9	12,7
Bokn	11,3	0,8	10,8	5,9
Karmøy***	66,2	.	0,8	10,9

*** Ikke gebyr for feiing

Tabell 2 (forts.)

Hordaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bergen	3,3	0,8	6,6	6,6
Stord	3,0	0,8	5,9	33,1
Kvinnherad	9,4	10,5	21,0	21,0
Voss	4,5	6,9	7,9	2,9
Os	-2,3	0,8	7,7	14,1
Fjell****	0,8	0,8	0,8	0,8
Askøy	7,4	3,7	3,9	3,9
Lindås	6,1	0,8	0,8	0,8

****Ikke gebyr 1999

Sogn og Fjordane

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Gulen	6,5	31,1	61,3	61,3
Sogndal	10,3	0,8	0,8	0,9
Gloppen	5,9	11,2	0,8	3,8

Møre og Romsdal

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Molde	19,6	0,8	-5,6	0,7
Kristiansund	-2,2	13,1	8,3	21,9
Ålesund	3,3	0,8	0,8	0,8
Volda	0,8	0,8	0,8	0,8
Ørsta	9,9	21,3	5,9	3,2
Gjemnes	4,9	10,3	30,8	9,1
Tustna*	18,2	5,8	.	8,0

*kun private vannverk

Sør-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Trondheim	0,8	0,8	6,8	7,0
Rennebu	0,8	3,5	0,8	0,8
Orkdal	-2,4	3,1	0,8	6,5
Melhus	17,0	10,9	0,8	0,8
Malvik	16,2	5,6	5,4	0,8

Tabell 2 (forts.)

Nord-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Steinkjer	2,8	3,7	8,7	2,8
Namsos	0,8	0,8	4,8	11,9
Stjørdal	4,8	26,0	37,6	0,8
Levanger	4,2	10,9	8,8	15,3
Verdal	3,8	8,1	2,9	10,7
Overhalla	4,1	0,8	0,8	12,9
Vikna	0,8	3,9	3,8	9,9

Nordland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bodø	3,0	0,8	8,0	12,9
Narvik	4,0	4,0	10,1	14,8
Vefsn	28,0	3,3	9,7	9,5
Rana	9,7	13,6	31,1	15,9
Gildeskål	3,0	9,8	9,6	9,7
Fauske	3,5	4,3	0,8	0,8
Vestvågøy	2,1	10,9	4,9	4,8
Andøy	3,0	2,3	0,8	0,8

Troms

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Harstad	0,8	3,9	6,8	7,8
Tromsø	5,0	5,0	2,0	5,0
Bardu	3,3	13,6	3,4	10,9
Lenvik	12,0	6,8	10,9	10,8
Skjervøy	9,0	0,8	11,0	17,0

Finnmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Hammerfest	0,8	0,8	0,8	0,8
Vadsø	10,4	14,8	3,2	3,1
Alta	14,9	5,2	6,9	6,9
Karasjok	-0,3	5,4	10,9	10,9
Sør-Varanger	10,6	14,1	0,8	12,0

Tabell 3. Kommunale gebyrer inkludert merverdiavgift, kubikkmeterpriser og minimumsforbruk målt i antall kubikkmeter

Østfold

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Halden	6,03	15,08	.	100
Fredrikstad	6,16	16,98	.	150
Moss	11,35	20,58	.	60
Sarpsborg	7,89	18,45	248	125
Hvaler	22,83	30,05	.	100
Askim	7,69	17,98	.	150
Rygge	11,16	21,08	.	50

Akershus

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Vestby	13,79	18,03	.	150
Ski	17,73	15,44	43	120
Ås	8,68	13,27	186	100
Frogn	17,48	26,41	.	0
Nesodden	12,97	26,47	.	72
Oppegård	9,61	15,31	.	0
Bærum	10,79	14,01	167	150
Asker	5,83	8,31	180	50
Aurskog-Høland	9,30	18,17	1302	0
Sørum	9,05	10,86	.	150
Rælingen	18,60	19,16	.	90
Lørenskog	12,30	13,80	242	150
Skedsmo	12,21	14,76	171	150
Nittedal	11,53	11,53	124	50
Ullensaker	8,43	16,74	223	0
Nes i Akershus	17,36	22,20	177	97
Eidsvoll	10,48	18,79	82	0

Oslo

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Oslo	5,26	7,90	1241	0

Hedmark

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Kongsvinger	11,10	.	102	50
Hamar	10,91	17,36	.	30
Ringsaker	14,26	26,97	.	0
Stange	16,74	29,33	146	0
Grue	12,77	31,68	243	0
Elverum	7,28	11,20	.	50
Alvdal	9,90	19,54	138	120

Tabell 3 (forts.)

Oppland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Lillehammer	9,18	16,57	263	0
Gjøvik	9,80	14,07	273	0
Ringebu	10,29	14,94	131	100
Østre Toten	10,79	17,48	.	0
Vestre Toten	11,72	12,15	236	300
Gran	9,92	17,73	285	0
Sør-Aurdal	9,92	13,21	.	220

Buskerud

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Drammen	9,30	18,97	153	60
Kongsberg	6,70	12,96	128	50
Ringerike	12,90	23,56	.	0
Nes i Buskerud	7,94	17,24	.	75
Modum	12,15	21,70	248	50
Øvre Eiker	10,63	13,68	161	100
Nedre Eiker	11,22	17,36	186	50
Lier	8,15	17,96	.	0
Røyken	8,22	16,14	150	100

Vestfold

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Borre	4,34	4,96	372	300
Tønsberg	5,47	11,42	.	0
Sandefjord	3,99	9,94	186	0
Larvik	6,03	8,54	193	228
Nøtterøy	4,84	10,42	.	0

Telemark

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Porsgrunn	5,96	13,43	.	120
Skien	7,84	14,68	.	190
Notodden	8,47	13,65	124	200
Bamble	4,89	14,14	.	0
Kragerø	9,49	18,55	.	100
Fyresdal	9,92	14,38	.	250

Tabell 3 (forts.)

Aust-Agder

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Arendal	8,04	16,81	62	250
Grimstad	5,32	17,30	.	300/200
Iveland	2,67	3,97	372	0

Vest-Agder

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Kristiansand	4,19	12,03	.	150
Mandal	6,08	20,34	74	180
Vennesla	6,57	13,33	.	150
Kvinesdal	6,52	14,56	.	125

Rogaland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Egersund	4,46	7,94	.	150
Sandnes	.	.	372	0
Stavanger	7,59	10,18	181	0
Haugesund	11,05	9,20	.	150
Hå	6,20	5,05	43	0
Klepp	6,20	8,04	.	0
Time	6,45	9,55	215	150
Sola	4,43	8,90	.	150
Bokn	.	.	.	250
Karmøy	4,15	3,82	396	0

Hordaland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Bergen	5,74	6,60	.	275
Stord	7,44	13,27	.	187/214
Kvinnherad	8,32	7,34	.	300
Voss	10,22	18,35	273	60
Os	5,46	7,87	248	0
Fjell	9,30	6,76	600	0
Askøy	8,93	6,20	.	280
Lindås	11,93	9,49	248	125

Sogn og Fjordane

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Gulen	14,45	7,53	439	0
Sogndal	9,18	5,58	740	0
Gloppen	10,66	9,71	.	0

Tabell 3 (forts.)

Møre og Romsdal

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Molde	.	.	242	0
Kristiansund	4,36	12,25	172	150
Ålesund	8,27	13,64	.	200
Volda	8,57	3,04	363	280
Ørsta	7,69	10,54	357	225
Gjemnes	10,66	10,66	.	0
Tustna*	.	.	.	0

*kun private vannverk

Sør-Trøndelag

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Trondheim	5,95	7,44	212	200
Rennebu	8,68	13,64	310	150
Orkdal	9,61	7,60	.	0
Melhus	6,63	12,03	.	320
Malvik	13,64	8,06	293	250

Nord-Trøndelag

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Steinkjer	9,86	12,70	.	200
Namsos	8,15	16,75	303	244
Stjørdal	6,97	10,14	310	250
Levanger	10,17	17,73	.	150
Verdal	9,18	13,59	.	12
Overhalla	9,30	.	.	250
Vikna	11,89	7,70	.	180

Nordland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Bodø	9,77	12,04	186	90
Narvik	6,62	9,30	222	0
Vefsn	9,18	11,72	.	200
Rana	4,95	6,21	.	250
Gildeskål	8,62	3,97	327	200/100
Fauske	9,05	10,27	97	200
Vestvågøy	10,28	10,38	.	200
Andøy	9,45	9,90	248	300

Tabell 3 (forts.)

Troms

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Harstad	5,29	5,43	124	0
Tromsø	8,44	12,92	.	0
Bardu	6,08	6,76	.	0
Lenvik	10,66	7,24	.	94/236
Skjervøy	3,51	7,94	0	0

Finnmark

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Hammerfest	3,10	2,34	961	0
Vadsø	8,16	5,62	248	262
Alta	4,72	3,93	108	350
Karasjok	9,55	10,91	124	0
Sør-Varanger	6,75	6,97	248	260

«F1»
«F2»
«F3»
«F4»

«Kommune»

Att: «F5»

Tlfnr: «F6»

KOMMUNALE GEBYRER KNYTTET TIL BOLIG

Vi ber om at De på dette skjemaet angir kommunens gebyrer for utvalgte tjenester knyttet til bolig. Gebyrene skal være beregnet på **årsbasis** og skal være **uten merverdiavgift (mva)**. Gebyrer fastsatt av kommunestyret eller annen besluttede myndighet gjeldende for **januar 1999 og januar 2000** skal brukes.

Dersom spørreoppsettet ikke helt ut er tilpasset kommunens betalingssystem, ber vi om at alle avvik spesifiseres i merknadsfeltet på siste side. Referer til de aktuelle spørsmål ved kommentarer.

1. RENOVASJON

Angi renovasjonsgebyret uten mva. i kommunen for tømning av en søppelkasse (blandet avfall) for et husholdningsabonnement (oppgi den ordningen som er mest vanlig).

1999, januar. Kr.	2000, januar. Kr.
-------------------	-------------------

a. Hvor mange uker pr. år er det tømning av søppelkassen(e)? _____ uker pr. år

Har kommunen endret antall uker det er tømminger fra januar 1999 til januar 2000?

JA NEI

b. Hvilken beholderstørrelse gjelder ordningen? _____ liter

Har kommunen endret beholderstørrelsen fra januar 1999 til januar 2000?

JA NEI

2. FEIING

Angi feiegebyret uten mva. for et pipeløp i kommunen.

1999, januar. Kr.	2000, januar. Kr.
-------------------	-------------------

3. VANN OG AVLØP

Angi årsgebyret uten mva. for en standard bolig på 120 m².

3.1 Uten vannmåler, etter stipulert forbruk.

Vann:

1999, januar. Kr.	2000, januar. Kr.
-------------------	-------------------

Avløp:

1999, januar. Kr.	2000, januar. Kr.
-------------------	-------------------

De sist utgitte publikasjonene i serien Notater

- 2001/10 A. Akselsen og B.R. Joneid: FD - Trygd: Dokumentasjonsrapport. Pensjoner. Grunn- og hjelpestønader. 1992-1998. 94s. lage forslag til lovgivning om stønad for nyankomne innvandrere. 32s.
- 2001/11 B. Mathisen: Flyktninger og arbeidsmarkedet 4. kvartal 1999. 34s. 2001/24 T. Nøtnæs: Innføring i bruk av fokusgrupper. 22s.
- 2001/12 A. Rognan og N. Barrabés: NUS2000. Dokumentasjonsrapport. 36s. 2001/25 J. Fosen, A.G. Hustoft og B.O. Lagerstrøm: Ny spørresekvens for å identifisere husholdninger i utvalgsundersøkelser. 29s.
- 2001/13 K.I. Bøe, J. Johansen og Ø. Sivertstøl: FD - Trygd: Dokumentasjonsrapport. Attføringspenger, 1992-1998. 88s. 2001/26 H.C. Hougen: Undersøkelse om folat-kunnskap blant kvinner i fertil alder: Dokumentasjonsrapport. 17s.
- 2001/14 O. Klungsoyr: Ekstremverdimodell for industrinæringenes investeringer i 90-årene. 30s. 2001/27 Ø. Kleven og O.F. Vaage: Medieundersøkelsen 1999: Dokumentasjonsrapport. 49s.
- 2001/15 O. Klungsoyr: Markovkjede Monte Carlo i varianstkomponentmodell for sysselsettingsdata. 30s. 2001/28 J. Heldal og J. Fosen: Statistisk konfidensialitet i SSB: Et diskusjonsnotat. 41s.
- 2001/16 M. Bråthen og T. Pedersen: Tilpasning på arbeidsmarkedet for personer som går ut av status som yrkeshemmet i SOFA-søkerregisteret - 1998. 27s. 2001/29 B.O. Lagerstrøm: Bruk av folkehøgskoler, 2000/2001. 77s.
- 2001/17 T. Martinsen: Statistikk over energibruk i Statistisk sentralbyrå - evaluering, brukerbehov og forutsetninger. 87s. 2001/30 R. Nygaard Johnsen: Undersøking om foreldrebetaling i barnehagar, januar 2001. 40s.
- 2001/18 L. Vågane: Undersøkelse om holdninger til frukt- og grøntabonnement blant foreldre med barn i grunnskolen. Dokumentasjonsrapport. 26s. 2001/31 R. Choudhury: Brukerveiledning for AMEN. 100s.
- 2001/19 H. Madsen og A. Langørgen: Anslag over antall etterspørrere av grunnskoleopp-læring for voksne. 23s. 2001/32 R. Choudhury: Datagrunnlaget for AMEN: Teknisk dokumentasjon. 20s.
- 2001/20 B. Indahl, D.E. Sommervoll og J. Aasness: Virkninger på forbruksmønster, levestandard og klimagassutslipp av endringer i konsumentpriser. 27s. 2001/33 G. Dahl og J. Johansen: FD - Trygd: Dokumentasjonsrapport. Sysselsetting. 1992-1997. 98s.
- 2001/21 A. Barstad: På vei mot det gode samfunn? Utredning til Finansdepartementet i forbindelse med arbeidet med nytt Langtidsprogram, 2002-2005. 363s. 2001/34 L. Vågane: Samordnet levekårsundersøkelse 2000 - tverrsnittundersøkelsen: Dokumentasjonsrapport. 82s.
- 2001/23 L. Østby: Beskrivelse av nyankomne flykningers vei inn i det norske samfunnet. Notat til Lovutvalget som skal utrede og 2001/35 J. Holmøy: Årsrapport 2000: Kontaktutvalget for helse- og sosialstatistikk. 36s.
- 2001/36 B. Astad og A.L. Brathaug: Kommunenes utgifter til primærlegetjenesten 1999: Evaluering av fastlegeordningen - fordatabeskrivelse om kommunenes utgifter. 54s.